

Anna Andreu pren la mida a les coses

La cantautora presenta el seu darrer disc 'La mida' al festival Istiu de Castelló d'Empúries

Anna Andreu a l'Istiu de Castelló d'Empúries (04.07.2023) | Foto: Festival Istiu

Amb una trajectòria en solitari de només dos discos -*Els mals costums* (2020) i *La mida* (2022), ambdós publicats per Hidden Track Records-, la cantautora de Sant Quirze del Vallès **Anna Andreu** s'ha fet amb un espai i una veu pròpia a partir d'una proposta singular en companyia de la seva íntima col·laboradora **Marina Arrufat**.

El duo va presentar-se al claustre del Convent de Santa Clara de Castelló d'Empúries per presentar-hi el darrer disc, amb **Andreu** a càrrec de guitarra i veu, i **Arrufat** rere la bateria, els teclats i l'electrònica. Al voltant d'un centenar de persones van poder gaudir l'experiència d'escoltar les cançons de la cantautora des de curta distància.

Perquè el projecte d'**Anna Andreu** i **Marina Arrufat**, com diu el títol del seu darrer disc, va de mides, de distàncies, de complicitats. Com les que al llarg del concert es van poder copsar entre les dues artistes. La música va fluir a partir de la mirada, dels alens? no hi va haver tocs de baqueta ni comptes endavant per iniciar les cançons; hi va haver respiracions i espais per al so.

Anna Andreu a l'Istiu de Castelló d'Empúries (04.07.2023). Foto: Festival Istiu

El concert va començar amb "La mida" i va acabar amb "La certesa", un dels temes més recordats del debut, que connecta poderosament amb la melodia de la "Nocturna" de **Pi de la Serra**. Enmig, espai per cançons greus com "Els mals costums", un cant a l'equilibri entre les persones com és "La força i el temps", i la falla de l'ocell que en comptes de morir es queda estàtic al cel, "Hores per dies". I un lloc també per a la poesia, amb "Canción del jinete", una adaptació dels versos de Federico García Lorca a qui **Paco Ibáñez** va posar ofici; i la musicació de Maria Antònia Salvà "Quietud" i que recentment ha enregistrat amb **Pol Batlle** i **Rita Payés**, i que li va valer l'accèssit del Premi Miquel Martí i Pol. Com a recompensa final, el bis d'"El mur".

Poc més d'una hora de cançons evocades per la dicció exquisida d'**Andreu**, i celebrades per un públic transgeneracional que pràcticament va omplir l'espai. Una proposta idònia per un festival com l'Istiu que arriba a la tercera edició amb una programació interessant i equilibrada.